

[Sigsgaard.]

journalisthøjskolen; kredse omkring eller på journalisthøjskolen kunne også have foretaget undersøgelsen. Jeg håber, de alligevel gør det af egen fri vilje, for man afviste det altså i udvalget, som det fremgår af betænkningen.

Man siger oven i købet, at selv om en eventuel undersøgelse skulle vise, at dagspressens behandling af folketingsstoffet ikke kan betegnes som alsidig og udførlig, vil man alligevel ikke gå ind for forslaget om et folketingsblad. Det var altså, hvad jeg ville kalde et skinargument, man førte i marken under første behandling. Men jeg håber meget, at kredse uden for denne sal vil gennemføre en sådan undersøgelse, så vi kan få et bedre grundlag for at tage stilling til forslaget, når det igen fremkommer — for jeg kan godt sige, at det ikke er sidste gang, folketingsrådet kommer til at snakke om det forslag.

Jeg mener, at forslaget er så meget mere vigtigt, som de fleste mennesker i dag, hvis de overhovedet holder avis — det er der efterhånden en del der ikke gør — kun holder én avis. Denne avis vil i almindelighed være partibundet: en venstreavis, en konservativ avis, en socialdemokratisk avis, og den gengiver selvfølgelig først og fremmest tingene set med venstrebriller eller konservative briller eller socialdemokratiske briller, og en række af de initiativer, der tages fra anden side, en række af de overvejelser, som man i andre kredse, andre partier, gør sig, når aldrig nogen sinde ud til alle de mennesker, som kun holder én avis.

De gør det heller ikke gennem fjernsynet, selv om udvalget jo peger på, at vi har radioen og fjernsynet. Jeg synes, at radioens referater her fra folketingsrådet tit er ganske prisværdige inden for de ofte beskudte rammer, man har at arbejde inden for. Til gengæld må jeg sige, at den nyhedskilde, som for den største del af befolkningen er den væsentlige, nemlig TV-avisen, langt fra lever op til, hvad jeg mener skulle være dens rimelige forpligtelse til nogenlunde bredt at dække, hvad der foregår her. Jeg kan måske godt forstå de journalistiske grunde dertil, men jeg kan ikke acceptere, at de har en sådan vægt, at vi gang på gang oplever, at det er regeringspartierne og det største oppositionsparti, der kommer til orde. I de

mindre partier, ikke kun i VS, de presseløse partier, oplever vi gang på gang, at forslag, der er arbejdet seriøst og grundigt med, og som faktisk udgør et alternativ til forslaget fremsat f. eks. af regeringen, aldrig nogen sinde på en ordentlig måde kommer til befolkningens kundskab. Dermed mener jeg, at man forhindrer en kvalificeret meningsdannelse, og man forhindrer almindeligt politisk interesserede mennesker i rigtig at følge med i, hvad der sker her i folketingsrådet.

Jeg vil gerne, som jeg vist også gjorde ved første behandling, sige det så stærkt, at det må være en demokratisk ret for enhver borger at få kendskab til alle de synspunkter, der forekommer i partierne — i hvert fald de partier, der er repræsenteret i folketingsrådet; jeg har ikke taget stilling til de andre partier. Det må være en demokratisk ret på den måde at få et alsidigt grundlag for at danne sig en selvstændig opfattelse af tingene. Det er umuligt at danne sig en sådan selvstændig opfattelse, hvis man alene får tingene fremstillet fra en enkelt eller et par sider og aldrig nogen sinde hører, hvad de andre vil og mener og foreslår.

På samme måde som dette må være en demokratisk ret for borgerne, en ret, som man altså på ingen måde lever op til i dag, må det efter min opfattelse være en demokratisk pligt for folketingsrådet på bred og alsidig måde at fortælle befolkningen om, hvad der faktisk foregår her. Den pligt vil man ikke leve op til. Man kommer med nogle ord om radio og TV, som jeg allerede har nævnt. Selvfølgelig håber jeg, at der kommer realiteter bag ved disse ord her på et senere tidspunkt; men hvad har realiteterne været hidtil? Jeg ved, at man i TV har været langt fremme med planer om et indenrigspolitisk magasin; det har der været skrevet vidt og bredt om i dagspressen, så det ved alle. Jeg ved også, at de er blevet bremset af politikerne, af radiatorrådet. Jeg skal ikke gå ind på hele diskussionen om, hvorvidt der burde skæres ned på TV's og radioens budgetter, men da der skulle skæres ned, var det et af de steder, hvor man skar ned; det var denne efter min opfattelse helt nødvendige information af befolkningen, man skar væk. Det er noget af det sidste, der er sket på den front, og så kan man nok have sine tvivl om, hvorvidt der vil komme resultater ud af de ord, der her står — og det er i øvrigt